

NECES DEVLET REİSİ OLUR MU?

„Ey iman edenler! Müşrikler necis insanlardır. Artık bu yıldan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer fakirlikten korkarsanız bilin ki, Allah dilerse sizi bol nimetiyle zenginleştirecektir. Allah şüphesiz her şeyi hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.“ (Tevbe, 28)

Evet; „Neces“ devlet reisi olamaz! Hele hele seçen de seçilen de neces olursa! Neden? Çünkü, necasetin, İslam'da, hâşâ sümme hâşâ yeri yoktur! Necaseti; ne Hilafet makamı kabul eder ne de müslümanlar; Necasetin ne Kur'an'da yeri vardır ne de Şeriat'ta! Keza; neuzü billah, ne Allah'ın rızası vardır ve ne de Resulü'nün! Üstelik Allah'ın gazabına uğramanın yanında Peygamber'in laneti de meleklerin laneti de, insanların laneti de ve bütün lanetçilerin laneti de seçenlerin de seçilenlerin de üzerindedir!..

Binaenaleyh:

1- Namazları kılınmaz, arkalarından Tekbir getirilmez, Kur'an okunmaz, müslümanların mezarına defnedilmezler!.. Neces olmaları hasebiyle de dünya hayatında atılacakları yer hela, berzah âleminde cehennem çukuru, ahiret hayatında ise, azab-ı mühindir!..

2- Kendilerine dua edilmez, haklarında rahmet okunmaz, istiğfar edilmez, cenaze merasimlerine katılıp teşyi edilmez, mezarlarının başlarında durulmaz ve oturulmaz!..

Suçları ve haklarındaki hükümler:

1- Kemalistler, demokratlar, laikler; muvahhid değil, müşriktirler,

2- Mü'min değil, kâfirdirler,

3- İtaatkâr değil, tağutturlar,

4- Müslüman değil, mürteddirler,

5- Sırat-ı müstakimde değil, sırat-ı münhariftedirler,

6- Emin değil, haindirler,

7- Adil değil, zalimdirler.

Beyyineler ve belgeler:

1- Parti kurma necaseti ve hiyaneti:

Parti kurmak için bir araya gelirler. Bu, hayır ve takva yolunda yardımlaşma değil, günah ve düşmanlık yolunda yardımlaşmadır; Zira Şeriat'ı reddeden demokrasiyi ayakta tutmak için atılan ilk adımdır. Kur'an şöyle der:

„... Hayır ve takva yolunda yardımlaşın ve fakat günah ve düşmanlık yolunda yardımlaşmayın! Allah'tan korkun! Çünkü Allah'ın ıkabı pek çetindir.“ (Maide, 2)

2- Tüzük hazırlanacak ve ikinci maddesinde şöyle denecek: „Partimiz, mevcut anayasamızın çerçevesi içinde kurulmuştur.“ Bunu bir müslüman söyleyebilir mi?

3- Seçim kanununun dördüncü maddesi şöyle: „Partiler, Atatürk ilke ve inkılaplarına göre çalışır.“ İnkılab köpekleşme demektir;

4- Hazırladıkları tüzük, İçişleri Bakanlığı'na verildikten sonra parti binalarına gidip put Kemal'in timsali ve sembolü asılacak! Bu adamın fotoğrafıyla Ebu Cehil'in fotoğrafı arasında fark yoktur. Bu itibarladır ki, Kemal'in fotoğrafını bir müslüman ne asabilir ve ne de böyle bir binada oturabilir!

5- Sandık başına! Sandık demokrasininindir. Bir müslüman, Şeriat'ı reddeden böyle bir sandığın ne başına gidebilir ve ne de içine girip çıkabilir! Giderse, iman pasaportunu sandık başında veya sandığın içinde bırakır, döner!..

6- Artık milletvekili seçilmiş, şirk meclisine girmiş, kürsüye çıkmış yemin ediyor ve diyor ki, „Şeriat'ı değil, Kur'an anayasasını değil, bunlara ters düşen ve düşman kesilen anayasayı ve dinin temelini konan (98) maddeden ibaret Atatürk ilke ve inkılaplarını...“ koruyacağına, ne şekilde olursa olsun, yemin eden bir kimse müşrik olmaz mı?

7- Artık yerine geçip oturacak! Ama nerede ve kimlerle? Dar'ün-Nedve meclisinde ve Ebu Cehiller'le! Meclisin açılışı yapılacak! Ama Besmele ile değil, Put Kemal'in huzurunda, hem de timsaline karşı ve „Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir“ şeklindeki küfrün cümlesini tekrar ederek!..

Halbuki bir müslüman, ne böyle bir binaya girebilir ve ne de geçip oturabilir! Hatta orayı yıkmak ve yakmak lazımdır! Biz inanıyoruz ki, kısa zamanda, ihya ve ilanı yapılmış olan İslam devleti Anadolu'da hükümetini kurduktan sonra meclis binasını yıkacak ve yakacaktır! Şirkten ve puttan eser bırakmayacaktır. Yapanları da rahmetle değil, lanetle anacaktır.

Allah Resulü (s.a.v.) öyle yapmıştı: Bir ara münafıklar şehrin kenarında, müslümanların birliğini parçalamak,

onları zayıf duruma düşürmek için bir meşhid yaptırdılar ve Peygamber'i de açılışına çağırıldılar. Kötü niyyetli olduklarını, Allah'ın bildirmesiyle bilen Hz. Muhammed (s.a.v.) adam gönderip o meşhidi yıktırdı ve yaktırdı. Hz. İbrahim'in putları kırmasının altında yatan sebep de bu idi. Keza Hz. Musa, kendisi sefere çıktıktan sonra tapılmak üzere, Samiri tarafından yapılan heykeli kırdıktan sonra yaktırmış ve denize attirmiştir. Bu kıssayı Kur'an şöyle haber verir:

„... Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak! Biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denize savuracağız.“ (Taha, 97)

Süleymaniler, çok azı müstesna, Nursiler, yine çok azı müstesna, şeyhlik ve müridlik makamında bulunanlar, çok azı müstesna; İmamlar ve hocalar, çok azı müstesna! İşte bunlar; neceslere oy verir, onları şirke iter, kendileri de necasete bulaşırlar!..

„Küfre rıza küfürdür, zulme rıza da zulümdür!.. Eğer küfre sapacak olursanız, artık Allah'ın size hiç ihtiyacı yoktur ve Allah kulları için küfre rıza göstermez...“ (Zümer, 7)

„Zulmetmiş olanlara en ufak meyille meyletmeyin! Sonra size ateş dokunur ve sizin için Allah'tan başka dostlarınız yoktur, yardım da göremezsiniz.“ (Hud, 113)

c) Tevhid ve şirk:

Tevhid ehli: „Hâkimiyyetin kayıtsız ve şartsız Allah'a ait olduğunu, kalbiyle tasdik, diliyle ikrar, hareketleriyle isbat eder.“ Şirk ehli ise, tağuta (Put Kemal'e) inanır; onun getirdiği şirk sistemine bağlıdır, kemalist düzenin anayasasına bağlıdır ve; „Hâkimiyyet kayıtsız ve şartsız milletindir“ der ve kanun yapma yolunda milleti ve kendilerini Allah'ın yerine kor, Allah'ın Şeriat'ını değil, kendilerinin çıkarttığı kanunları dünya ve devlet hayatına tatbik eder. Ya Demirel gibi, gönülleri Anıtkabir'e bağlıdır ya da Erbakan gibi bir ayağı camide bir ayağı da Anıtkabir'dedir. Bunlar zaman zaman Anıtkabir'e gidip

Kemalistlerin ve ikiyüzlülerin verdikleri hüküm ve kararlar geçerli değildir. İster devlet reisliğine seçilsin, isterse başbakan veya herhangi bir bakan olsun veya meclis başkanlığına seçilmiş olsun veyahut da herhangi bir makama getirilsin, verdikleri kararlar geçerli değildir. Keza; çıkardıkları veya imza ettikleri kanun ve kararlar da muteber değildir. Çünkü bunlar müşriktirler, bunlar birer mürteddir ve nihayet bunlar birer kâfirdirler. Kâfirlerin ise mü'minler üzerinde velayet ve söz hakları yoktur.

Ulema, işte bütün bunları nazarı itibara alarak şöyle bir kaideye varmışlardır: „Herhangi bir yer, Allah'a karşı isyan edilmek ve başkaldırılmak üzere yapılmışsa öyle yerler yıkılmalı ve yakılmalıdır.“

Evet; işte günün Türkiye'sinin Büyük Millet Meclisi dedikleri bina da bu hükme girmektedir. Çünkü orası, Allah'ın Şeriat'ını inkâr edilip beğenilmediği, kendi kafalarına göre kanun çıkarıldığı bir yerdir.

Aklıma bir hikâye geldi: Köy ağasının, biriyle bir davası varmış! Ağanın verdiği direktife göre de şahitliğini yapıp köye dönen hocaya: „Ağa davayı kazandı mı?“ diye sormuşlar. O da cevap vermiş: „Ağa davayı kazandı ama bende de din kalmadı!..“

Evet yalan yere şahitlik yapmak çok ağır ve hatta küfre götürecektir derecede bir günah! Fakat şirk meclisi sakinleri, o noktaya gelinceye kadar; ne çamlar devirdiler ne küfürler savurdular, ne şirkler yaptılar ve neticede maneviyat diye bir şey kalmadı; herşey toz-duman olup gitti; lisan-ı kal ile olmasa bile lisan-i hal ile her biri ayrı ayrı veya ağız ağıza vererek, „Biz, milletvekili olduk ama bizde de din kalmadı!..“ demiş olmuyorlar mı?

b) Oy verme necaset ve hiyaneti:

arz-ı endam eder, saygı ve tazim duruşu yapar, sadakat ve bağlılıklarını göstermek üzere, biri defteri imzalar, diğerleri de onu tastik ve te'yid eder, el bağlar ve divan dururlar. Ve bu suretle Kemal'e kul olduklarını, ubudiyette bulduklarını ifa ve isbat etmiş olurlar.

d) Cezalar tertib etme:

Binlerce ulemayı ve paşaları Put Kemal, idam ettirmiştir, sürgüne göndermiş veya boğdurmuştur. Halk Partisi devrinde „Takrir-i Sükun“ ismi altında kanunlar çıkartılmış, müslümanlar zindanlara atılmış ve tırnakları sökölümüştür. Menderes devrinde olduğu gibi, koruma kanunu ve 163. madde çıkarılmış ve bu suretle nice müslümanlar hapse atılmış ve nicelerinin de ağızlarına kilit vurulmuştur. Demirel devrinde olduğu gibi, Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurulmuş, olağanüstü yetkiler verilmiş ve bu suretle de katillere, canilere verilmeyen cezalar, Şeriat'ın devlet olmasını isteyenlere verilmiştir. Özal devrinde de çıkarılan terör yasası, bugüne kadar çıkarılan kanunların en şiddetlisi olmuş, 36 sene hapse mahkum edilmenin yanında mal varlığına da el konmuştur.

e) Ve bunlar, aynı zamanda katildirler, canidirler, zanidirler ve nihayet bunlar uşaktırlar! Zira bunlar;

Bosna-Hersek'te olsun, Azerbaycan'da olsun, yapılan katliamlara, 50-60 bin kadının namusuna yapılan tecavüzlere, göçe zorlanmalara seyirci kalmışlardır ve laf ebeliği yapmakla vakit geçirmişlerdir. Devlet olarak müdahale etmemişlerdir. Bir küfür kuruluşu olan Birleşmiş Milletler'e de NATO'ya da bağlı kalmışlar, onlardan medet ummuşlardır, onlardan emir ve tavsiyeler beklemişler, şeytandan şefaahat ummuşlardır!..

Bütün bunlar da gösteriyor ki, kemalistlere emanetler teslim edilemez. Savaş, yarın da Sancak'a, Kosova'ya, Makedonya'ya ve benzeri yerlere sıçradığında yine sessiz kalacaklar ve laf ebeliğiyle vakit geçireceklerdir. Yarın da İstanbul'a ve benzeri yerlere tecavüz başladığında şaşmıyacaksınız.

Din ve Şeriat düşmanlığı:

Bütün bu kanunların çıkarılmasında ve cezaların tertip edilmesinde tek bir gayeleri vardır. O da Şeriat'ı susturmak, din devlet bütünlüğünü öldürmektir.

Seçen de seçilecek olan da müşriktir:

Bütün bunları bizzat yapanlar, devam ettirenler, devam ettirenleri ayakta tutmak üzere onlardan yana olanlar, meddahlığını yapanlar, oylarıyla, mallarıyla, hocalık kisvesiyle, şeyhlik makamlarıyla destekliyenlerin hepsi aynı hükme, şirk hükmüne tabidirler ve cehennemde onlarla beraberdirler.

Verdikleri hüküm ve kararlar:

Kemalistlerin ve ikiyüzlülerin verdikleri hüküm ve kararlar geçerli değildir. İster devlet reisliğine seçilsin, isterse başbakan veya herhangi bir bakan olsun veya meclis başkanlığına seçilmiş olsun veyahut da herhangi bir makama getirilsin, verdikleri kararlar geçerli değildir. Keza; çıkardıkları veya imza ettikleri kanun ve kararlar da muteber değildir. Çünkü bunlar müşriktirler, bunlar birer mürteddin ve nihayet bunlar birer kâfirdirler. Kâfirlerin ise mü'minler üzerinde velayet ve söz hakları yoktur.

Açılan yaralar derindir:

Bugüne kadar, İslam Dini'ne ve ümmet ruhuna vurulan darbeler, açılan yaralar çok büyük ve çok derin olmuştur. Fakat şu son Çankaya cenaze merasimi var ya; daha büyük ve daha derin olmuştur! Neden? Çünkü:

Laik kafalıların cüret ve cesaretini artırmış, iman ve Tevhid ehlinin yüreğini yaralamış, onları hayal kırıklığına uğratmıştır; şöyle ki:

Laik kafalılar ve Şeriat düşmanları, bundan böyle kendi aralarında diyecekler ki, „Biz, bu müslümanların dinine sövsek, iman ve Şeriat'larına küfretsek, Şeriat'ı hor görüp yerine küfrün ve kâfirin kanunlarını getirsekde, 163'ü kaldırıp, Şeriat isteyenlere ve Şeriat'ın devlet olmasını isteyenlere 36 sene hapis, milyonlarca mal varlığına el koyma cezasıyla cezalandırsak da bu müslümanlar; bu hacılar ve

hocalar, bu şeyhler ve müritler, biz hayatta kaldığımız müddetçe bizden oylarını ve yardımlarını esirgemeyecek; öldükten sonra da hatim ve Yasin'leriyle, Tekbir ve dualarıyla ve nihayet mezarlarımızın başına kadar gelip diz çökerek Kur'an okuma ve rahmetle yad etmeleriyle bizi uğurluyacaklardır... Ve ilave ederek diyecekler ki:

„Biz artık işin kolayını bulduk; her yerde ve her zaman laikliği ve demokrasiyi savunur, ağzımızdan düşürmeyiz! Buna mukabil, zaman zaman camiye gideriz, zaman zaman hacca gideriz; zaman zaman: „İnşaaallah, maşaallah, Allah korusun, Allah'ın verdiği canı kimse alamaz“ gibi laflar ederiz! Hanımlarımız da bize yardımcı olurlar; içki içmemizi, başı açık gezmelerini delillendirirler ve: „Biz hem içkimizi içeriz hem baş açık gezeriz ve hem de hacca gideriz!..“ derler ve böylece müslümanların yanında müslüman olduklarını ilan ederler!..

Üç sınıf insan:

- 1- Cübbe ve sarığıyla, sakal ve şeyhlik ünvanıyla Özal'ların cenazelerine katılan hocalar ve şeyhler;
- 2- Bunların bu hallerine bakıp şaşırın halk;
- 3- Üçüncü bir sınıf da, böyle cenazelere katılıp Tekbir getiren, rahmet okuyan, ziyaretine gidip mezarının başında el bağlayan hocaların birer bel'am, şeyhlerin de birer sahtekâr, katılan halkın da birer hevam olduklarına inanır; bir taraftan cenazelerinize katılanların İslam'dan nasibini almamış birer beyinsiz olduklarını gerçek müslümanların ise, sizleri ikaz ve tel'in ettiklerini hatırlatmak suretiyle bütün bir dünyaya ilan ederken, Şeriat düşmanlarının münafikâne olan bu hareketlerini ortaya çıkarır, cüretlerini kırar ve nihayet hayatlarının da mematlarının da rezil ve kepaze olduklarını ortaya koyarlar!

Ve yine bu üçüncü sınıf insan; ilave ediyor, katılan hoca ve şeyhlere dönerek diyor ki: „Nasıl, yaptığınızı beğendiniz mi? Siz Şeriat'ın yanında değil, demokrasinin ve laik kafalıların yanında yer aldınız ve bu suretle İslam'ın devlet olmasını en az elli sene geciktirdiniz ve gecikmesine sebep oldunuz! Şayet sizler, hocalar olarak, sizler de şeyhler olarak, böylelerinin cenazelerine gitmeseydiniz, müritler de cemaatler de gitmezdi; demokrat kafalıların köpek laşesi gibi cesetleri ortada kalır da diğerlerine ibret dersi olurdu! Değil mi? Ve bu halinizle; „Ümmetim üzerine en çok korktuğum; şaşırıcı, saptırıcı imamlardır!“ şeklinde varid olan hadisin şumulüne girmediniz mi? Bunun hesabını nasıl vereceksiniz?!“ Kur'an'ın şu ayet-i celilesini hiç mi okumadınız?

„**Onlardan ölen birinin namazını hiç bir zaman kılma, mezarının başında durma! Çünkü, onlar, Allah ve Resulü'ne karşı küfre saptılar ve fasıklar olarak öldüler.**“ (Tevbe, 84)

İstitrat yoluyla yapılan bu ilavelerden sonra asıl

mevzuumuza dönelim ve diyelim ki:

Ya kim seçilecek?

Şeriat, kimin seçilmesinin cevazına müsaade ediyor, fetvasını veriyorsa, işte o seçilecektir. Kur'an şöyle der:

„Hiç şüphe yok Allah size emanetleri ehline teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor.“

„Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve sizden olan emir sahiplerinize de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah ve Resulü'ne götürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve netice itibariyle de daha güzeldir.“ (Nisa, 58-59)

Tahlil:

a) Emanetler arasında en büyüğü devlet idaresidir. Neden? Çünkü diğer bütün emanetler buna bağlıdır.

b) Devlet emanetini ehline teslim etmemek ihanet ve hiyanettir.

c) Hâkimler hükmettiği zaman adaletle hükmetmeleri gerekir. En büyük hâkim de devlet reisidir.

d) Devlet reisi adaletle hükmettiği taktirde, Allah ve Resulü'ne itaat farz olduğu gibi devlet reisine de itaat farzdır.

e) Herhangi bir şeyde bir anlaşmazlık çıktığı takdirde Allah'ın Kitab'ına, Peygamber'in sünnetine götürülmesi hem güzel ve hem de hayırlıdır.

f) Ve bütün bunlar, mü'min olmanın gereğidir, yani aynı zamanda bir iman meselesidir.

Emanete ehil olmanın şartları:

1- Bir kere imanın altı şartına ve bu arada Şeriat'ın yegane adil ve yegane güzel nizam olduğuna inanmış olacaktır;

2- İlim ehli olacak, yani Şeriat'ı usul ve furuuyla bilecek, bir başka ifade ile 12 ilmi gereği gibi tahsil etmiş olacaktır;

3- Şeriat'ı, kendi ve aile hayatında yaşayacak ve amelen de mükemmel olacaktır, takva ehli bulunacaktır;

4- Cesarete sahip olacaktır;

5- İdarî kabiliyete sahip olacaktır;

6- Tavizsiz, ivesiz olacak, mala haris, şöhrete düşkün olmayacaktır;

7- Mütevekkil olacak, her işinde Allah'a güvenecektir.

İşte kitap ve sünnet'in ışığı altında ulemanın tesbit ettiği ehliyet şartlarının başlıcaları bunlardır. İşte Ümmet-i Muhammed'in böyle birisini bulup devletin başına getirmesi kendilerine farzdır; Allah'ın emridir.

Ehliyetsizler idare etti:

Cumhuriyet devri boyunca, Mustafa Kemal da dahil, devlet riyaset makamına, bu şartlardan mahrum, ehliyetsiz, ihanet ve hiyanetin içinde olan kişiler getirilmiştir. Ve işte bu yüzdendir ki, memleket

maddeten de manen de batmıştır. Zira „Emir ve idare ehliyetsiz ellere teslim edilirse, o memleketin kıyameti kopar, durumuna düşmüştür...“ sözü bir hadis-i şerif'ten mülhemdir.

Size düşen sadece bir şey var:

Şu hakikatı, son derece açık, net ve kesin söylüyor ve ilan ediyorum ki, „Ey Hacı ve Hoca Efendiler, Ey Derviş ve müritler, Ey Süleymaniler ve Nursiler, Ey milliyetçiler ve ırkçılar, Ey amir ve memurlar, Ey öğretmenler ve öğrenciler ve Ey yaşlılar ve gençler ve Ey bütün bir millet!“ Tekrar ediyor ve diyorum ki:

„Partileri terk ediniz, kemalizmi terk ediniz, laikliği de demokrasiyi de terk ediniz ve bütün bunlardan tevbe-i nasuh ile tevbe ediniz de 16. Şevval 1412'e tekabül eden 18.04.1992 tarihinde ehliyeti sabit, şer'î esaslara göre intihab edilen ve aynı zamanda ihya ve ilanı yapılan Anadolu Eyalet (Federe) İslam Devleti'nin başına getirilen şahsa (Cemaleddin Hocaoğlu'na) bey'at edip, onun etrafında toplanıp vahdeti sağlayınız ve Tevhid ehli olduğunuzu isbat ediniz ve bunu geciktirmeyiniz! Aksi halde ya şirk içinde bey'atsız teneshire çıkarsınız ya da mealini göreceğiniz ayet-i kerime'nin tenbih ve ikaz ettiği, kalbi kararıp mühürlenmiş olanlardan olursunuz!..“ Kur'an'da Allah şöyle buyurur:

„İman etmiş olanlar için, Zikrullah'a ve haktan inip gelene (yani, Zikrullah'ın ve Hakk'ın her çeşidine ve bu arada Kur'an devletine, Şeriat devletine) boyun eğip (bey'at edip) teslim olmanın zamanı gelmedi mi? (Bu iman iddiasında) bulunanlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş (hâ bugün-hâ yarın derken), böylece kalbleri de katılmış bulunanlar gibi olmasınlar. Zaten onların ekserisi yoldan çıkmış bulunmaktadır.“ (Hadid, 16)

Ve netice:

Bütün bu açıklamaların ışığı altında ilan ediyorum ki: **„Sizin için iki yoldan biri vardır; ya teslim veya cevap! Aksi hal; gazab yoludur, cehennem yoludur!..“**

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

8 Zilkade 1413 (29.04.93)

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6